

Sentencja

Artykuł 7 ust. 3 lit. b) dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, należy dokonywać w ten sposób, że obywatel państwa członkowskiego, który po około czterech latach legalnego pobytu i prowadzenia działalności na własny rachunek w innym państwie członkowskim zaprzestał tej działalności z uwagi na należyte odnotowany brak pracy spowodowany niezależnymi od niego względami i zarejestrował się w charakterze osoby poszukującej pracy we właściwym urzędzie pracy tego państwa członkowskiego, zachowuje status osoby prowadzącej działalność na własny rachunek w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 383 z 17.10.2016.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 20 grudnia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Finanzamt Bingen-Alzey / Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG

(Sprawa C-462/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 90 ust. 1 — Obniżenie ceny na warunkach określonych przez państwa członkowskie — Obniżenie podstawy opodatkowania — Zasady zdefiniowane w wyroku z dnia 24 października 1996 r., Elida Gibbs (C-317/94, EU:C:1996:400) — Rabaty przyznane prywatnym kasom ubezpieczenia zdrowotnego]

(2018/C 072/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Finanzamt Bingen-Alzey

Strona przeciwna: Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG

Sentencja

W świetle zasad określonych przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku z dnia 24 października 1996 r., Elida Gibbs (C-317/94, EU:C:1996:400, pkt 28, 31), dotyczącym ustalenia podstawy opodatkowania podatkiem od wartości dodanej, oraz w świetle ustanowionej w prawie Unii zasady równego traktowania art. 90 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że rabat przyznany na podstawie uregulowania krajowego przez przedsiębiorstwo farmaceutyczne przedsiębiorstwu oferującemu prywatne ubezpieczenie zdrowotne skutkuje obniżeniem podstawy opodatkowania na korzyść tego przedsiębiorstwa farmaceutycznego w rozumieniu tego artykułu, jeżeli dostawy produktów leczniczych są dokonywane za pośrednictwem hurtowników do aptek realizujących te dostawy na rzecz osób objętych prywatnym ubezpieczeniem zdrowotnym, które zwraca ubezpieczonym cenę nabycia produktów leczniczych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 402 z 31.10.2016.